

[Начало](#) > ... > [Семейноправни Въпроси И Наследство](#) > [Родителска Отговорност — Родителски Права И Право На Лични Отношения С Детето](#) > France

Родителска отговорност — родителски права и право на лични отношения с детето

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какво на практика означава правният термин „родителска отговорност“? Какви са правата и задълженията на носителя на родителска отговорност?

Във Франция родителската отговорност се определя като съвкупност от права и задължения, обслужващи интересите на детето.

Тя се носи от родителите, докато детето навърши пълнолетие или се еманципира.

Родителите имат задължение да защитават безопасността, здравето и моралните ценности на децата, да ги възпитават и да осигурят възможност за тяхното развитие, като проявяват дължимото уважение към тях като личности.

Те са отговорни за определяне на обичайното местопребиваване на детето, по-специално ако са разделени. Те трябва да осигурят жилище за детето или, ако не са в състояние да го направят, трябва да уредят неговото настаняване при трето лице.

Майките и бащите имат право и задължение да упражняват надзор и трябва да се грижат за децата и да задоволяват техните ежедневни нужди. Те могат да контролират или дори да забраняват връзките на децата с трети лица с оглед на тяхната възраст. Те трябва да зачитат правата на децата на лични отношения с техните баби и дядовци.

Родителите носят отговорност да осигурят възпитанието на децата си. Това включва училищното образование, професионалното обучение, морала и гражданските умения. Те са отговорни за вземането на решение за религиозната ориентация на детето, като проявяват дължимото уважение към него като личност. Те вземат решение за всяко медицинско лечение, което детето следва да получи.

Тъй като те упражняват родителската отговорност, майките и бащите са също така законни представители на своите деца и в това си качество ги представляват при всякакви граждански действия и управляват имуществото им.

Независимо дали упражнява или не родителската отговорност, всеки родител трябва да допринася за издръжката и възпитанието на децата пропорционално на своите средства и нуждите на детето.

2 Като общо правило, кой носи родителска отговорност за детето?

Родителската отговорност се поема от двамата родители поравно. Понятието „родителска власт“ бе премахнато във Франция през 1970 г.

Притежаването на родителски права е различно от упражняването на родителски права. Родителят може да притежава родителски права, без да ги упражнява.

По принцип и двамата родители упражняват съвместно родителските права, освен в случаите на закъсняло признаване на бащинство повече от година след раждането на детето (в този случай само съвместна декларация пред съд или решение на съдия по семейни дела (*juge aux affaires familiales*) позволява съвместното упражняване на родителските права). Следователно майката може да упражнява родителските права сама, но принципът е, че те се упражняват съвместно от двамата родители.

Бащите и майките, които съвместно упражняват родителските права над детето, трябва да вземат съвместни решения по всички важни въпроси, които го засягат (преместване на дома, смяна на училище, хирургически операции и т.н.).

Родителите, които притежават родителски права, но не ги упражняват, все пак трябва да бъдат информирани за всички важни решения, взети от другия родител, за да упражнят своето право и задължение да „упражняват надзор“. Те трябва да бъдат информирани, за да могат да предупредят социалните служби или съда, ако е необходимо, в случай на сериозни проблеми. Те все пак имат задължение да допринасят за издръжката и възпитанието на детето и следователно може да се наложи да плащат издръжка за него. Съдът може да постанови родителските права да се упражняват съвместно или самостоятелно.

3 Ако родителите не са в състояние или не желаят да упражняват родителска отговорност за детето си, може ли друго лице да бъде назначено на тяхно място?

Ако родителите са временно неспособни да се грижат за децата си, те могат да ги поверят на трето лице. Те могат също да подадат молба до съда да делегира упражняването на родителските права на съответното трето лице. Делегирането в този случай ще бъде доброволно.

Ако родителите излагат своето дете на риск, детският съд, след като бъде сезиран от двамата или от единия родител, от лицето, на което е поверено детето, от настойника на малолетното или непълнолетното лице или от самото малолетно или непълнолетно лице или от прокурор, може да разпорежи настаняването на детето под специални грижи и да го предаде на грижите на трето лице или на службата за закрила на децата (*Aide Sociale à l'Enfance*) под ръководството на председателя на Окръжния съвет (*Conseil départemental*).

По правило, ако родителите явно са незаинтересовани или не са в състояние да упражняват изцяло или частично родителските права, лицето, институцията или службата за закрила на децата, където детето е настанено, или член на семейството могат да поискат от съда да им делегира правото да упражняват изцяло или частично родителските права. Това понякога се нарича принудително делегиране на правото на упражняване на родителски права.

Когато на родителите е наложена мярка за защита (напр. настойничество или попечителство), те не са непременно лишени от упражняването на родителски права. При определени обстоятелства обаче, ако са изпълнени условията, е възможно упражняването на родителските права да бъде делегирано на друго лице или да бъде учредено настойничество върху детето.

Ако родителите са починали или са лишени от упражняването на родителски права (по-специално родител, който отсъства или не е в състояние да изрази волята си), се учредява настойничество и се назначава семеен съвет. Семейният съвет се състои от най-малко четирима души, избрани с оглед интересите на детето, като измежду неговите членове се избират настойник и помощник настойник.

Упражняването на настойничеството се наблюдава от съдията по семейни дела, който действа като съдия по настойничеството на малолетните или непълнолетните лица.

Родителските права са функция на обществената политика. Това е неотменимо право. Родителите не могат да се откажат от него.

По отношение на упражняването на родителските права те могат да подават определени молби или да решат, че един от двамата родители ще упражнява ексклузивно родителските права, но това трябва да е съвместимо с интересите на детето.

Освен ако не е уговорено друго, необходимо е съдебно решение, с което да се постанови упражняването на родителските права. Делегирането на правото на упражняване на родителски права на трето лице винаги подлежи на съдебен контрол.

4 Ако родителите се разведат или се разделят, как се решава въпросът за родителската отговорност за в бъдеще?

Раздялата на родителите не засяга правилата за прехвърляне на правото на упражняване на родителски права. И двамата трябва да продължат да се грижат за децата и да вземат съвместни решения в интерес на децата.

Ако те не са в състояние да се споразумеят, съдията по семейни дела ще вземе решение относно условията за упражняване на родителските права в рамките на производството за развод или производството за упражняване на родителските права, като вземе предвид:

1. практиката, която родителите преди това са установили, или каквито и да било споразумения, които евентуално са сключили по-рано;
2. мненията, изразени от малолетното или непълнолетното дете, когато то се изслушва от съдията;
3. способността на всеки родител да изпълнява задълженията си и да зачита правата на другия;
4. резултатите от експертните заключения, като се има предвид по-специално възрастта на детето;
5. информацията, получена от всякакви разследвания на социалните служби или насрещни разследвания;
6. физическия или психологически натиск или насилие от страна на единия родител спрямо другия.

5 Ако родителите сключат споразумение по въпроса за родителската отговорност, какви формалности трябва да се спазят, за да стане споразумението правнообвързващо?

Родителите могат да се споразумеят за всякакви действия, които да бъдат предприети в интерес на детето им, и да изготвят споразумение за родителската отговорност самостоятелно или с помощта на медиатор и/или на своите адвокати.

След това те могат да поискат от съдията по семейни дела да одобри споразумението, определящо условията за упражняване на родителските права и установяващо размера на приноса към издръжката и възпитанието на детето, така че то да стане изпълняемо.

Съдията не може да изменя споразумението и ще го одобри, освен ако не установи, че то не защитава по подходящ начин интересите на детето или че родителите не са дали съгласието си свободно. Съдията може да постанови решение без изслушване.

При развод по взаимно съгласие двамата родители и техните адвокати могат също така да определят условията за упражняване на родителските права в своето споразумение за развод. Споразумението се подписва от двамата съпрузи и техните адвокати след изтичане на срока за отказ от най-малко 15 дни, а

неговият оригинал се депозира пред нотариус, с което то става изпълняемо.

По този начин, освен в случай на развод по взаимно съгласие с акт, съставен от адвокат, чийто оригинал е депозирен пред нотариус, е необходимо решение на съдия, за да се изготви споразумение между родителите относно условията за упражняване на родителските права.

6 Ако родителите не могат да постигнат споразумение по въпроса за родителската отговорност, какви са алтернативните средства за разрешаване на спора, без да се стига до съд?

Ако родителите не са в състояние да се споразумеят и не желаят да се обърнат към съда, те могат по собствена инициатива да се включат в семейна медиация.

Целта на семейната медиация е да се възстанови комуникацията между родителите, за да им се даде възможност да постигнат съгласие заедно, като се вземат предвид нуждите на всеки родител и по-специално тези на децата. Тя предоставя форум за обсъждане с оглед решаване на конфликта, насърчаване на взаимното разбиране и доверието и намиране по този начин на практически решения както по отношение на семейните споразумения, така и на финансовите аспекти. Ако не успеят да постигнат споразумение, родителите могат да отнесат случая към съдия и, ако бъде постигнато споразумение, същото може да бъде потвърдено от съдията или включено в споразумението за развод по взаимно съгласие.

7 Ако родителите стигнат до съд, по какви въпроси, свързани с детето, съдията може да постанови решение?

Съдиите по семейни дела са компетентни да се произнасят относно упражняването на родителските права.

Те могат да предоставят самостоятелно упражняване на един от родителите или да решат, че двамата родители следва да упражняват тези права съвместно.

Ако родителите не са съгласни, съдиите могат да упълномощат един от тях да вземе еднократно решение, което по принцип изисква съгласието на двамата, например преместване на детето в нов дом, смяна на училище или операция.

Съдиите по семейни дела могат също да забранят малолетното или непълнолетното дете да напуска страната без съгласието на двамата родители, особено ако има риск родителят да замине в чужбина с детето и да не възнамерява да се върне, нарушавайки правата на другия родител.

Въпросът за определяне на обичайното местопребиваване на детето, било на адреса на един от родителите или чрез редуване на техните адреси, обикновено се отнася до съдия. Ако обичайното местопребиваване на детето е определено на адреса на един от родителите, съдията също така определя право на другия родител на лични отношения с детето и право да го взима при себе си или само право на лични отношения през деня.

Ако детето е изложено на риск, съдията може да реши родителят с право на лични отношения да вижда детето на място за срещи, т.е. неутрално място, което може да бъде наблюдавано от специалисти. Това обикновено е специално проектирана среда със социални работници и психолози.

Съдията по семейни дела също е компетентен да определи размера на вноската за издръжка и възпитание на детето, която трябва да плаща страната, която не е отговорна за полагането на ежедневни грижи за детето. Това обикновено е месечна издръжка за детето, която се плаща от единия родител на другия.

8 Ако съдът реши единият родител да има еднолично попечителство над детето, означава ли това, че този родител може да решава всички въпроси, свързани с детето, без предварително да се консултира с другия родител?

Ако съдията определи обичайното местопребиваване на детето при един от родителите, освен ако не е решено друго, другият родител продължава да упражнява съвместни родителски права заедно с родителя, който има право на попечителство, дори ако детето не посещава дома му/й. И двамата родители трябва да продължат да вземат всички важни решения заедно. Ако не могат да се споразумеят, те трябва да отнесат въпроса до съдия. Ако това е в интерес на детето, съдията може да предостави упражняването на родителските права на един от двамата родители. Такова решение може да бъде взето, ако някой от родителите не е способен да изпълнява задълженията си, незаинтересован е, не е възможна връзка с него или постоянно възпрепятства вземането на решения, когато е в интерес на детето те да бъдат взети незабавно.

Родителят, лишен от упражняване на родителски права, си запазва правото да наблюдава възпитанието на детето и да бъде информиран за основните решения, засягащи детето.

9 Ако съдът реши родителите да имат съвместно попечителство на детето, какво на практика означава това?

Понятието „попечителство върху детето“ бе премахнато от френското семейно право през 1987 г.

Във френското право понятието „съвместно попечителство“ (*garde conjointe*) може да бъде интерпретирано в широк смисъл като съвместно упражняване на родителските права или в по-тесен смисъл като определяне на обичайното местопребиваване на детето чрез редуване на жилищата на всеки от родителите (понякога наричано „редуващо се попечителство“, въпреки че терминът е неточен от правна гледна точка: то следва да бъде наричано „редуване на постоянно местопребиваване“).

По принцип родителите упражняват родителските права съвместно, без да е необходимо да се произнася съдия. Принципът на съвместното родителство е залегнал във френското право. Това означава, че всеки родител има еднаква роля в живота и възпитанието на детето и му осигурява необходимите ежедневни грижи.

Съвместното упражняване на родителските права означава, че родителите заедно вземат всички важни решения, засягащи детето.

Детето може също да остава при родителите на съответните им адреси при редуване на седмиците. Това изисква родителите да живеят близо един до друг и да общуват добре. Редуването на местопребиваването не означава непременно равно разпределение на времето.

Често родителите упражняват родителските права съвместно, но обичайното местопребиваване на детето е определено при единия от родителите, а другият има право на лични отношения с детето и право да го взема при себе си.

10 Към кой съд или орган трябва да се обърна, ако искам да подам молба за родителска отговорност? Какви формалности трябва да се спазят и какви документи трябва да приложи към молбата си?

Съдиите по семейни дела са тези, които имат компетентност да решават делата за родителски права, които могат да бъдат заведени пред тях просто чрез подаване на молба до секретаря съвместно или само от единия родител или чрез заповед на съдебен изпълнител.

Производството е устно и не е задължително лицата да бъдат представлявани от адвокат. Страните могат да бъдат подпомагани или представлявани от адвокат.

Молбата трябва да съдържа фамилното име, името и адреса на страните или, ако е приложимо, последния известен адрес на ответника. Посочва се предметът на молбата и накратко се излагат основанията. Тя трябва да носи дата и да е подписана от лицето, което я подава, или от неговия/нейния адвокат.

Родителят, който отнася делото до съдията, трябва да представи:

- пълно копие от акта за раждане на всяко дете, за което се отнася молбата;
- предишни съдебни решения, ако има такива;
- копие от документа за самоличност на родителя;
- доказателство за адрес (например квитанция за наем, сметка за ток);

и, в зависимост от естеството на молбата, копие от последното му/й данъчно известие, последната данъчна декларация, последните три фиша за заплата, доказателство за получени обезщетения за социална сигурност и т.н.

Въпросът за условията за упражняване на родителските права може да бъде разгледан и по време на развода. При развод по взаимно съгласие родителите следва да постигнат пълно споразумение. Всеки от тях трябва да има адвокат. След изтичане на срока за отказ оригиналът на споразумението за развод се депозира пред нотариус, с което му се придава изпълнителна сила. Ако детето поиска да бъде изслушано, разводът се разглежда от съда и то ще бъде изслушано от съдията или от определено от съдията лице.

В останалите случаи съдът се произнася по развода. Присъствието на адвокат е задължително.

Във всички случаи малолетните или непълнолетните лица трябва да бъдат изслушани, ако са способни да разбират.

11 По какъв ред се решават тези дела? Съществува ли бързо производство?

Ако делото е отнесено до съда въз основа на искова молба (*requête*), в рамките на 15 дни от получаването на молбата секретарят призовава ответника за изслушване с препоръчано писмо с обратна разписка.

Когато обаче в молбата е посочено, че адресът на ответника е последният известен адрес, секретарят приканва ищеца да използва лично връчване.

Секретарят уведомява ищеца чрез всякакви средства за мястото, датата и часа на изслушването.

При бракоразводно дело съдията по семейни дела може също така да се произнесе по въпросите, свързани с родителските права (вж. „Развод“).

Съдиите по семейни дела действат като съдии по обезпечително производство в спешни случаи. Насочването може да се извърши в хода на обезпечителното производство чрез призовка (*assignation*). Съдията разследва случая с участието на двете страни в изслушване и се произнася под формата на определение, което не представлява *res judicata* по същество. Обезпечителното производство позволява на съдията да предприеме временни мерки, без да се забавя решението по същество. Следователно молбата за обезпечително производство позволява на страните да защитят правата си.

В рамките на обезпечително производство съдията по семейни дела може да постанови всякакви мерки, срещу които няма сериозно възражение или които са обосновани с оглед наличието на спор. Тъй като става въпрос за чисто временни мерки, процедурата се използва рядко.

В случаите, когато спешността е надлежно обоснована, съдиите по семейни дела, към които делото е отнесено въз основа на искова молба, могат да разрешат изпращането на призовки за изслушване на

дата, определена в близкото бъдеще. В този случай съдията решава по същество, но сроковете са по-кратки. Този начин на действие се използва много често.

Делата могат също да бъдат отнесени до съдиите по семейни дела по реда на бързото производство (*procédure accélérée au fond*) в някои случаи, определени от закона (при семейноправни спорове това се отнася до неправомерно отвеждане на дете). Делото се завежда с призовки и след това съдията ще вземе незабавно решение по същество. В тези случаи не е необходимо да бъдат предоставяни подкрепящи доказателства за спешността на делото. Самият характер на производството налага датата да бъде определена незабавно.

В случаите на домашно насилие съдиите по семейни дела могат също да бъдат призовани спешно да издадат заповед за защита съгласно член 515-9 и следващите от Гражданския кодекс (*Code civil*). В този случай те трябва да постановят решение в рамките на шест дни от определянето на датата на изслушването (Закон от 28 декември 2019 г.). Тази обезпечителна мярка има за цел да защити съпрузите/съпругите или бившите съпрузи/съпруги, които са жертва на физическо или психическо насилие, като позволява забрана на всякакви контакти между тях и, при необходимост, между съпруга/съпругата или бившия съпруг/съпруга насилник и децата. В заповедта за защита съдиите също определят мерките относно упражняването на родителските права над детето. По-специално те могат да решат да предоставят на родителя, претърпял насилие, отговорността самостоятелно да упражнява родителските права, да лишат родителя насилник от правото на лични отношения с детето и правото да го взима при себе си и да разрешат ограничено право на лични отношения с детето на място за срещи.

12 Мога ли да получа правна помощ за покриване на разноските по производството?

Съдебните разноски (адвокатски хонорари, хонорари на съдебния изпълнител, разследвания на социалните служби и т.н.) могат да бъдат платени от френската държава. На физическите лица се предоставя правна помощ в зависимост от техните средства. Помощта може да покрива изцяло или само частично съдебните разноски в зависимост от дохода на молителя и броя на лицата на негова издръжка. Молбата трябва да бъде подадена до службата за правна помощ към съда, който разглежда делото.

13 Възможно ли е да се обжалва решение за родителска отговорност?

Решенията на съдията по семейни дела подлежат на обжалване в срок от един месец, с изключение на решенията на основание член 481-1 от Гражданския процесуален кодекс (*Code de procédure civile*) (бързо производство по същество във връзка с неправомерно отвеждане на дете), които подлежат на обжалване в срок от 15 дни.

Определенията на съдията по семейни дела подлежат на обжалване в срок от 15 дни (обезпечително производство, заповед за защита).

Молба за обжалване се подава в писмена форма и представителството от адвокат е задължително. Тя се разглежда от Апелативния съд (*Cour d'appel*).

14 За изпълнението на решение относно родителската отговорност в някои случаи може да е необходимо да се подаде молба до съд или до друг орган. По какъв ред се извършва това?

Решенията на съдията по семейни дела относно родителските права подлежат на автоматично изпълнение.

В случай на неизпълнение на решение на съдията по семейни дела относно родителските права, например ако един от родителите има право на лични отношения с детето и право да го взима при себе си, а другият родител го възпрепятства да упражни това право, може да се подаде жалба до окръжния прокурор (*procureur de la République*) в районния съд по местопребиваване на детето. Възпрепятстването на другия родител да упражни своето право на лични отношения с детето и право да го взима при себе

си представлява престъпление — задържане на малолетно или непълнолетно лице, което води до наказание от една година лишаване от свобода и глоба от 15 000 EUR.

Съдиите по семейни дела могат да наложат периодични плащания на санкции в допълнение към мерките, които разпореждат. Те могат дори служебно да наложат периодични плащания на санкции, за да гарантират изпълнението на произнесеното от тях решение. Ако обстоятелствата го изискват, те могат също да приложат периодични плащания на санкции към решението на друг съдия и към споразумението между родителите, вписано в споразумението за развод по взаимно съгласие.

Когато родител сериозно или многократно умишлено възпрепятства изпълнението на дадено решение, споразумение за развод по взаимно съгласие под формата на частен документ, подписан от адвокатите и депозиран при нотариус оригинал, или одобрено споразумение, определящо условията за упражняване на родителските права, съдиите по семейни дела могат да разпоредят той да заплати глоба като гражданскоправна санкция в размер до 10 000 EUR.

И накрая, по искане от съдията по семейни дела или засегнатия родител окръжният прокурор може в изключителни случаи да потърси съдействието на полицията, за да осигури изпълнението на дадено съдебно решение, споразумение за развод по взаимно съгласие или одобрено споразумение, определящо правилата за упражняване на родителските права, например упражняване на правото на лични отношения с детето и правото единият родител да го взима при себе си.

Съответно в зависимост от обстоятелствата молбата трябва да се подаде до окръжния прокурор или до съдията по семейни дела, който е постановил решението.

15 Какво трябва да направя, за да може решение за родителска отговорност, издадено от съд в друга държава членка, да бъде признато и изпълнено в тази държава членка?

Решенията за родителски права, постановени от съд в друга държава членка, се признават и изпълняват във Франция, без да е необходима процедура за екзекватура.

Не всички решения, свързани с родителската отговорност, обаче подлежат на незабавно изпълнение, а само тези, които се отнасят до правото на лични отношения и връщането на детето. Трябва да бъдат представени удостоверенията, предвидени в Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност („Брюксел IIa“). По отношение на останалите решения, свързани с родителската отговорност, е необходима декларация за изпълнимост, издадена въз основа на съответното удостоверение.

Във Франция искането за признаване или постановяване на изпълнимост на територията на Франция на чуждестранни заповеди за изпълнение в съответствие с Регламент „Брюксел IIa“ трябва да се подаде до председателя на *tribunal judiciaire* (общия съд) или упълномощено от него/нея лице (член 509-2 от Гражданския процесуален кодекс). Исканията, подадени до съдията, не изискват законно представителство.

16 Към кой съд в тази държава членка трябва да се обърна, за да оспоря признаването на решение за родителска отговорност, постановено от съд в друга държава членка? Каква е процедурата в такива случаи?

Съгласно член 21, параграф 3 от Регламента „всяко заинтересовано лице може ... да подаде искане решението да бъде или да не бъде признато“.

Във Франция искането за произнасяне, че решението, свързано с родителските права, постановено от съд в друга държава — членка на ЕС, не следва да бъде признато, се подава до председателя на *tribunal judiciaire* или упълномощено от него/нея лице.

Исканията могат да бъдат приети само на следните основания:

- несъответствие с обществения ред на държавата членка, в която се иска признаване, като се вземе предвид висшият интерес на детето;
- неизслушване на детето, ако се приеме, че изслушването е основен принцип на процедурата на държавата членка, в която се иска признаване; незначително на правото на защита;
- възпрепятстване на упражняването на родителска отговорност;
- несъвместимост с по-късно решение, било то в държавата, в която се иска признаване, или в друга държава членка или трета държава, когато това решение отговаря на необходимите условия за признаване в държавата членка, в която се иска признаване;
- неспазване на процедурата за настаняване на детето.

Решението на председателя на *tribunal judiciaire* подлежи на обжалване.

17 Кое право прилага съдът в производство по родителската отговорност, когато детето или страните по делото не живеят в държавата членка на съда, или са с различно гражданство?

Когато съществува международен елемент (една от страните или детето пребивава в чужбина, чуждо гражданство), първо трябва да се определи дали френският съд е компетентен.

Компетентност на френските съдилища

Съгласно 8 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г., ако детето има обичайно местопребиваване във Франция, френските съдилища са компетентни да се произнесат по исканията, свързани с родителската отговорност.

Съгласно член 12, параграф 1 от Регламента, ако френските съдилища са компетентни по молбите за развод, те са компетентни също по всички искания, които се отнасят до родителската отговорност, ако съпрузите упражняват съвместно родителските права, приели са изрично компетентността на френските съдилища и това е във висш интерес на детето.

Съгласно член 12, параграф 3 от Регламента съдилищата на държавите членки също са компетентни по отношение на родителската отговорност в производството, което е различно от това по смисъла на член 12, параграф 1, когато детето има основна връзка с тази държава членка и особено по силата на факта, че единият от носителите на родителската отговорност е с обичайно местопребиваване в тази държава членка или че детето е гражданин на тази държава членка и компетентността на съдилищата е била изрично или по друг недвусмислен начин приета от страните в производството към момента на сезирането на съда и това е във висш интерес на детето.

Компетентността на съдилищата по предишното обичайно местопребиваване на детето може също да бъде разширена, ако детето се е преместило в друга държава членка по-малко от три месеца по-рано и спорът е свързан с промяна в правото на лични отношения с детето.

И накрая, съгласно член 13 от Регламента, когато не може да се установи обичайното местопребиваване на дете и компетентността по смисъла на член 12 не може да се определи, френските съдилища ще бъдат компетентни, ако детето е на френска територия и неговото обичайно местопребиваване не може да се установи (децата бежанци или децата, признати за бежанци).

При определени обстоятелства може да се приложи и различно международно споразумение или френското частно международно право, което да доведе до това френските съдилища да приемат компетентността.

Приложимо право

По този въпрос Франция прилага член 15 от Хагската конвенция от 19 октомври 1996 г. за компетентността, приложимото право, признаването, изпълнението и сътрудничеството във връзка с родителската отговорност и мерките за закрила на децата. По този начин съдилищата, компетентни да решават въпросите, свързани с родителската отговорност, прилагат собственото си право, освен когато Конвенцията не предвижда друго.

Съответно, ако френските съдилища са компетентни по въпросите, свързани с родителската отговорност, те ще прилагат френското право (*lex fori*).

Като изключение ще се прилага законът, който е тясно свързан със ситуацията, ако защитата на малолетното или непълнолетното лице го изисква.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

■ Последна актуализация: 10/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.